

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада—Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 179 ◆

Субота, 14 вересня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

НА ЛІСОВІЙ ГАЛЯВИНІ

Маленьке деревце, як дитина, потребує ніжних рук і чуйного серця. Коли посадку доглядає обайлива, хороша дитина, то молодячку не страшні ні вітрові, ні засуха, ні холоди. На місці вирубаного виростає новий ліс. Але треба менше рубати, а більше плекати, бо нам потрібні не пеньки, а опеньки, не сліди браконьєрства, а сліди зайця, косулі, їжачка...

(Продовження на 9-ій сторінці)

Фото Володимири ОЧЕРЕТНОГО

В ЧОРА Голова Верховної Ради України Л. Кривчук прийняв голову номісії у закордонних справах та з питань збройних сил сенату Французької Республіки Ж. Леканю.

Допиданіше про цю зустріч читайте в наступному номері газети.

К АБІНЕТ міністрів України затвердив склад делегації на 46 сесію Генеральної Асамблеї ООН, що починає свою роботу 17 вересня. Сьогодні делегація на чолі з міністром закордонних справ України А. Зленком відбуває до Нью-Йорка.

Н А 16 вересня заплановане відкриття сесії Верховної Ради Грузії. У повісті денний лише два пункти: про відповідальність за порушення порядку організації і проведення мітингів, демонстрацій та інших акцій політичного характеру. На думку представників партії Національної незалежності, рішення, яке прийме парламент, може бути використане ініціаторами нерівноцінних для проведення жорстких заходів проти демонстрацій, котрі виступають проти З. Гамсахурдіа.

ГОЛОС ИМЕНИ

Як належить цивілізованій державі

У Києві відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Л. Кравчука з директором компанії «Дюпон» президентом Європейського Конгресу Е. Бронфманом.

На початку розмови пан Бронфман висловив стурбованість останньою інформацією з Лиги, де начебто виправдано військових злочинців. Ми знаємо, сказав шановний гість, що йнакше мають бути покарані. І сподівася, що український уряд у цьому напрямі буде істотно співпрацювати з департаментом юстиції США. Пан Бронфман розповів про економічний план, над яким працює спеціальний комітет. Удари стіри, а також запропонував перекласти його і

якщо в керівництва України виникне потреба, то обов'язково. Компанія «Сігей» буде в Україні пошуку можливостей для співпраці, сказав гість, і думаю найбільш часом створити необхідні для цього умови. Додатково президент Європейського Конгресу звернувся до уряду на майбутнє відзначати дату 1991 року, графічний поїзд у Бабиному Яру.

Голова Верховної Ради України Л. Кравчук наголосив, що злочинці, які мають на кришталевій руці, будуть покарані за міжнародними нормами, і Україна ніколи не відступить від цієї політики захисту. Україна, сказав Л. Кравчук, проголосила свою незалежність і будуватиме своє відношення з усіма народами, у тому числі і з євреями. Так

як належить будувати їх цивілізованій державі. Наприкінці зустрічі пан Бронфман сказав: «Ми щироємо те, що Україна не допустила створення антисемітських організацій».

Під час бесіди були присутні: голова Комітету у закордонних справах Верховної Ради України Д. Павличко, керівник Секретаріату Верховної Ради України М. Хоменко, асистент Прем'єр-міністра України С. Комисаренко, голова Республіканського товариства єврейської культури і Леоніда та інші офіційні особи.

Тарас ПЕТРОВ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

НЕМАЄ ПАПЕРУ — НЕМАЄ ГЛАСНОСТІ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Голові Верховної Ради України

Л. М. КРАВЧУКУ

Прем'єр-міністру України

В. П. ФОКІНУ

Уже понад рік колектив українських газет і видавництв, і подальші і спільні, намагалися привернути увагу нашого уряду до катастрофічного становища, в якому опинилися через хронічну нестачу паперу.

Лише за останні місяці ми зверталися з цього приводу в Міністерство економіки України, в Міністерство преси та інформації, ГР-ФРСР, в Кабінет міністрів України. Але результату як не було, так і немає.

А час не стоїть на місці. І топа вера уже йде не про нестачу, а про відсутність преси взагалі. Його записи для всіх не для центральних газет. Але повернувшись вчорашній, ми вже друкуємося на чужому папері, виступаючи в борг у центральних газет. Але повернувшись вчорашній, ми вже друкуємося на чужому папері, виступаючи в борг у центральних газет.

Як відомо, а нас у республіці свого газетного паперу немає і найбільш часом, мабуть, не має. Основний виробник газетного паперу Кондопольський ЦПН — з перебічених фондами на цей рік 33,206 тона паперу поставив нашому видавництву, за станом на 11 вересня, всього 19,965 тона, тобто 60 процентів його необхідної кількості. І як повідомляють керівники цього підприємства, комбінату, більше ми не одержимо ні грама.

Звернення в арбітраж Радеської АРСР теж не допомогло. Державний арбітр, виносячи своє рішення, посилає на постанову уряду Голосу, і який говорив про зашифровані причини постачання папером колишніх союзних республік. А зашифровані, мовляв, нічого немає. У це можна було б повірити, якби... Нормер газети «Труд» від 7 вересня відкриває фото: на

фони рулонів газетного паперу сидять зашкварені, контролер БТН Кондопольського целюлозно-паперового комбінату Ольга Вороніна. А з її слів зрозуміло, що папір на ЦПН ніхто не дає. «А чому радить? Держзаволовляння виконуємо, в передових хідимо, а робота наша виявляється начебто непродуктивною. Ви подивіться — склад забитий, папір не ввозять. Слово чужі, лісу шкода. Невже не можна нормально організувати відвантаження? Ажте інтерес до справи в людей пропаде».

Між іншим, забиті папером і склади нашого видавництва. Тільки призначений для центральної газет. Невже і там, за прикладом деяких обласних видань, щоб хоч якийсь викинути, використовувати всілякими способами такі дефіцитні цукор та зерно. І в обхід рішень Кабінету міністрів України, намагалися обмінювати їх на папір в інших республіках.

Розується мікрореспубліканським економічним зв'язкам. Ба сказано, що рується не в односторонньому порядку. З Кондопольського ЦПН нас повідомляють, що деякі підприємства України не поставляють на комбінат сірку і соду, необхідні для виробництва паперу. А тому воно, у свою чергу, відмовляється співробітничати з нами.

Редакції колективні просять звинити негативні заходи для забезпечення папером редакцій, не позбавити читачів законного права на інформацію.

Редакції газет: «Голос України», «Молодь України», «Робітничая газета», «Радянська Україна», «Сільські вісті», «Спортивна газета».

ПОЇЗДКА ВИНЯТКОВОГО ЗНАЧЕННЯ

За словами професора Гарвардського університету Григорія Грабовича, наступна поїздка Голови Верховної Ради України Леоніда Кравчука до США є дуже потрібною і має винятково важливе значення, особливо тепер, після відходження незалежності України. Цю думку він висловив під час зустрічі з главою уряду, незалежності, на відбулася 13 вересня.

«В американській пресі, в американській публічній opinіо доведана Україна взагалі не звучала. Достеменно невідомо, скільки Україна стоїть в уяві правлячих кіл Сполучених Штатів, тому поїздка буде дуже нагодною представити шляхи розвитку України як незалежної держави».

Грабович, — зауважив професор Г. Грабович, — я і мой колеги у Гарварді прагнемо всіляко сприяти її успішності».

У ході дружньої розмови, зокрема, обговорювалися деякі аспекти майбутнього візиту Л. М. Кравчука на форумі школи політичних наук Імелінеї під керівництвом професора Грабовича, є «співвідношенням між американським урядом».

Після такої про утворення у Чикаго Американсько-українського торговельного ради, відкриття у Києві під патронатом Академії наук України і Американського ради науковців товариств Інституту нау-

кових стратегічних досліджень, який займався б актуальними глобальних і фундаментальних питань політології, економіки та культурології. Були зазначені й інші проблеми розвитку американсько-українських зв'язків.

Г. Грабович запросив Голову Верховної Ради України відвідати під час візиту очолюваний ним Інститут міжнародних досліджень Гарвардського університету.

Л. М. Кравчук тепло подякував за поради і рекомендації.

У розмові взяв участь на ролі депутата України Р. Лубківський.

(Укрінформ).

Парламентська хроніка

Головуючий: «ДЕПУТАТИ, СОВІСТЬ ТРЕБА МАТИ...»

Денне і вечірнє засідання 12 вересня

Сесія Верховної Ради України за два засідання прийняла в першому читанні Закон «Про громадські організації України», ухвалила Закон «Про правовозаступництво України», постанову про нього, Закон «Про внесення змін до статті 66 Кримінального кодексу України», постанову про надання Голови Верховної Ради України Л. Кравчука повноважень представляти інтереси республіки в усіх міжреспубліканських органах у перехідний період і більше години говорила про те, як привести до порядку та аномальні депутатських обов'язків народних обранців.

«Полібудити» — повинні знати: на Україні всі закони є. Україна стала правовозаступницею, що законів УРСР. А в тих випадках, які не регламентовані відсутніми українськими законами, правовохоронці органи можуть і мусять використовувати застосування законів, а також статті союзних законів. Це ж саме стосується й

Конституції УРСР до прийняття Основного Закону України. Це принципові положення Закону «Про правовозаступництво України». Незалежна республіка відносно до розробки нових і вдосконалення старих законів чітко визначила свої кордони, своє ставлення до міжнародного союзу, до його борги (але не несе ніякої відповідальності за борги й угоди, взяті після 1 вересня 1991 року). Усі, хто проживає на території республіки, є громадянами України, і їхній статус регламентується Законом про громадянство.

Сьогодні, мабуть, нікого, крім тих, хто не хоче розуміти важливості Закону про громадянство через ідеоло-

гічні упереження, не треба переконувати, що такі закони потрібні. Бо визначає постійний правовий зв'язок громадянства (обов'язок і права особи і держави) українця, надає йому політичного (повнозначне право участі у всіх успішно-політичних процесах), економічного (право брати повноваження участь, наприклад, у процесі роздержавлення і приватизації), культурного порядку одержання і втрати громадянства тощо. Але, на жаль, як і першого разу, під час обговорення проекту закінчилися й недержавні статті українця, тут же порядок одержання і втрати громадянства тощо. Але, на жаль, як і першого разу, під час обговорення проекту закінчилися й недержавні статті українця, тут же порядок одержання і втрати громадянства тощо. Але, на жаль, як і першого разу, під час обговорення проекту закінчилися й недержавні статті українця, тут же порядок одержання і втрати громадянства тощо.

ське поняття «Моя адреса» не дім і не вулиця, як звик дехто «від тайги до самих до окраїн» бути «всім» і ніким, без роду і племені. Закон передає на допрацювання комісії.

А далі почалося таке, про що, слово чужі, і писати незручно. Говорили про дисципліну та депутатську відповідальність під час сесії. Писали, що ініціатива, назріло. Справа в тому, що, працюючи вже четверту сесію поспіль, я, приміром, забув той день, коли в залі були присутніми більше чотирьохсот народних обранців. А от відсутніх — завжди близько тисячі. Хрокімися стало й

(Зачитання на 6-й стор.)

Телеграфним рядком
з Полтави

пішли в ринок

Робітникам Кременчуцького автозаводу безробітні на зарплату. Про «АвтоДз» організація будівельна об'єднана «Автобуд», дає готові рішення на роботу чоловічниця дві тисячі чоловік. Валентин спеціалізований підрозділ зловаче житло та об'єкти курортно-побутового призначення.

СТАРІСТЬ НЕ
НАДХОДЖЕННЯ

Герберський будинок-інтернат для інвалідів, ветеранів війни та працівників переселився у сучасний комплекс на 315 місць з однокімнатними кімнатами, автономним залом, бібліотекою та іншими необхідними службами.

«ПІТЕР» ПРОТИ
«ПОЛОМОРУ»

У Кременчуцькому міському комітеті зареєстровано спільне підприємство «Ілля», яке планує розпочати випуск сигарет «Пітер» на місцевій тютюновій фабриці. Курці можуть радіти (чи не навпаки): тютюн доставлятиметься з Америки. Але от силки коштувати цигарет і в реалізовуватися — за талонами чи без? — у контракти ні гуру.

ПРОСТО ГЕНІАЛЬНА
ДОЧКА

Перший на Полтавщині — у Кременчуку — приватний ліцей названо іменем Ади Августі Павлик. Висока часна революціонерка як партійно-радянська дівчина, а просто геніальна дочка свого геніального батька лорда Байрона, яка була однією з перших програмісток незалежності об'єднаннях нації. А машини. Тож курс побудований на вивченні об'єктивної історії, математики, іноземних мов, гуманітарних наук.

БЕДУЄМО ХРАМ

Громада Полтавщини Покровської УАПЦ разом із Спільною архітектурою оголосила конкурс на проектування собору. Комплекс візантійсько-меморіальну каплицю пам'яті жертв голодомору, собор святої Покрови Богородиці з дзвіницею, будинок мейнфолі школи тощо.

ПАМ'ЯТНИК

Переможців конкурсу на проект пам'ятника жертвам сталінських репресій у с. Трибів став 32-річний полтавський архітектор Віктор Шевченко. В основі проекту — традиційні, візантійські форми: монументальна стіла, біла підніжка — сакральні святилища. Григорій ГРИНЬ, власний ініціатор проекту «Голосу України».

Передплати-92

НОВИНИ З «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Парламентська газета: якою-й бути? З таким запитанням я звернувся до людей різного віку, професій та уподобань.

Анатолій ПОДОЛИННИЙ, доцент кафедри української літератури Вінницького педагогічного інституту: — Газета, можливо, тим і цікава, що вміщує на своїх сторінках багато інформаційного матеріалу. Але немає оглядових аналітичних статей з питань політики, економіки тощо. Рідко з цих проблем виступають народні депутати. Дивує, що така солідна газета обминає питання культури та літератури, принаймні присвячує їм мало місця.

Юрій СПІСАРУК, студент природничо-географічного факультету Вінницького педагогічного інституту: — Ще коли створювалися парламентська газета, прогнозували, вона має бути правдивою, без догматичних ідей, логічних штампів, особливо щодо історичних та сучасних фактів, подій. Не слід надавати перевагу матеріалам будь-якої партії чи організації, необхідно висвітлювати весь політичний спектр України. Радий, що мій передбачення збулося, тому знову передавати йому «Голос України».

Шеремі МЯТЯКУБОВ, студент філософського факультету: — Подобається врівноваженість, спокійний тон парламентської газети. Видання лояльне, а не розпалює національну ворожнечу. І це мені імпульс. Тому серед інших українських видань обов'язково передувати їй «Голос України». А допомагає мені його читати дружина — вона у мене українка.

Андрій ГУМЕНЮК, село Самгородок Козятинського району, вчитель: — Серед газет, яким найбільше довіряю, — «Україна», «Україна» та «Голос України». Парламентська видання навіть ставило інше, бо воно — не вузькоспе-

ціалізоване, як «Літературна». Тут можна знайти абсолютно весь спектр життя нашої республіки.

Тетяна ПУШКОВА, головний вчителька Бозівської школи сільської Ради народних депутатів Липовецького району: — У моїх слухавках роб'язки не входять аттестації за періодичні видання. Але газету «Голос України» читати люблю, тому співроз'являється нагода, кама-гаюся про неї говорити. Чим вона подобається? Насамперед, професіоналізмом, великою інформативністю. Мені, як працівниці Рад. дуже зручно, що тут друкуються абсолютно всі парламентські документи, що можна читати дискусії. Звідси розумієш сталення до них.

Замісць Валерій ЛАЗАРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Вінниця.

Факт

ХОЧУТЬ ВОЖДЯ НА ФУНДАМЕНТ

Бізнес

І ФРАНЦУЗЬКІ ПАРФУМИ

У Черкасах відкрився філіал республіканської зв'язково-економічної асоціації «Свобода». Засновники — підприємці «Азота», заводи кімнатних реактивів «Строма-маш», цукрорафінадний, тютю-

новою фабрика та інші. Мета асоціації — становлення взаємодіяних зв'язків із зарубіжними партнерами. Інтерес — від випуску суперелектронної продукції до французьких парфумів. А ще — заснування

центру української культури та ділового співробітництва «Оборуж» у Кані.

Підпис ТИТАРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Черкаси.

Реалії

«ОБОЛОНЬ» ПО-КИЇВСЬКИ

У продовольчій магазині Києва вода «Оболонська», названа «на честь» митлового масиву «Оболонь», продається у трилітрових банках. Банки, рясніє її розливали у пилітрові пляшки, та в часи суцільного дефіциту, в тому числі й на склянку, довелось сироятися таким об'ємним посудом. Києви на заперечують. Стан справ у системі водопостачання міст викликає занепокоєння, хоча сироятися з'являється про придатність водопровідної рідини до вживання. У столиці України підірвано склянки, які це робиться за кордоном, налагодилисть торгівля пиліткою водою.

Лимешість сподіватися, що недалеко ті часи, коли в магазинах можна було купити чисте повітря.

«Евро-ІКС».

Коротко

АЛЬМА-МАТЕР ПАМ'ЯТАЄ

У Київському державному університеті імені Шевченка проходить міжнародна конференція, присвячена 150-річчю з дня народження Михайла Драгоманова, відомого українського вченого, культурного і громадського діяча.

Доцент університету святого Володимира у Києві, професор Вищої школи у Сорбії, він значний вклад на лише у наукову роботу, але й у світову. У конференції взяли участь науковці з багатьох країн.

На стіні альма-матера встановлено меморіальну дошку на честь нашого відомого земляка.

Сергій ЛАВРЕНКО, Київ.

Знахідки

УСІМ КОРТИТЬ...

12 вересня цього року в місті Могилі-Подільській Вінницької області при будівництві шляху на місці старих будівель встановили меморіальний — будівельної ділянки № 1 П. П. Карасевича відомий сільський головний із золотом, монетами царської чеканки вартістю 5, 7, 10, 15 карбованців загальною вагою 23,5 грами. Робітники одразу звернулися до місцевого відділення міліції, де й було здійснено знахідку.

Анатолій ПОІЗД, журналіст газети «Піднятий Буг», Вінницька область.

ІНІ УКРАЇНИ»

дія. Не слід
матеріа-
ртії чи ор-
одно висвіт-
політичний
Радий, що
збулися,
передплатив
МАТЯКУБОВ,
літнього фа-
врівнова-
тон парла-
Видання
не розпало-
рожнечу. І це
Тому серед ін-
видань
передплачу й
А допома-
чтати дружи-
мене українка.
ЕНЮК, село
Козятинського
ет, яким най-
«Літера-
та «Голос
Парламентське
ставлю ви-
не вузькоспе-

ціалізоване, як «Літератур-
ка». Тут можна знайти аб-
солютно весь спектр життя
нашої республіки.

Тетяна ПУШКОВА, го-
лова виконкому Зозівської
сільської Ради народних
депутатів Липовецького ра-
йону:

— У мої службові обо-
в'язки не входить агітація
за періодичні видання. Але
газету «Голос України» чи-
тати люблю, тому скрізь, де
трапляється нагода, нама-
гаюся про неї говорити. Чим
вона подобається? Насампе-
ред, професіоналізмом, ве-
ликою інформативністю. Ме-
ні, як працівниці Рад, дуже
зручно, що тут друкують-
ся абсолютно всі парламен-
тські документи, що навко-
лих ведуться дискусії. Звід-
си розумієш ставлення до
них.

Записав Валерій
ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Вінниця.

Решії

«ОБОЛОНЬ»

ПО-КИЇВСЬКИ

У продовольчих мага-
зинах Києва вода «Обо-
лонська», назвака «ана-
честь» життєвого масиву
«Оболонь», продається у
трилітрових банках. Вза-
галі, раніше її розпакет-
ували у півлітрові пляшки,
та в часи суцільного де-
фіциту, в тому числі й
на скотеру, довелось
скористатися таким
об'ємним посудом. Кия-
ни не заперечують. Стан
справ у системі водопос-
тачання міста аніжкоде
заклепують, хоча сан-
епідемслужба і запевняє
про придатність водо-
проводної ріднини до
живлення. У столиці Ук-
раїні відкрито скажених
і, як це робиться за
кордоном, налагоджу-
ється торгівля питною
водою.

Лишається сподіватися,
що недалеко ті часи,
коли в магазинах можна
буде купити чисте повіт-
ря.

«Буро-ІКС».

Коротко

АЛЬМА-МАТЕР ПАМ'ЯТАЄ

У Київському держав-
ному університеті імені
Т. Шевченка проходив
міжнародна конфе-
ренція, присвячена 150-
річчю з дня народжен-
ня Михайла Драгоманова,
відомого українсько-
го вченого, куптурного
і громадського діяча.

Доцент університету
святого Володимира у
Києві, професор Вищої
школи у Софії, він віс-
значний вклад не лише
в українську науку, але
й у світову. У конферен-
ції взяли участь науов-
ці з багатьох країн.

На стіні альма-матер
Михайла Драгоманова
встановлено меморіальну
дошку на честь нашого
відомого земляка.

Сергій
ЛАВРЕНЮК.
Київ.

Знахідки

УСІМ КОРТИТЬ...

12 вересня цього ро-
ку у місті Могилів-По-
дільському Вінницької
області при будівництві
шляху на місці старих
будівель експертний
ремонтно-будівельної
діяльності № 1 П. Карсе-
вич відкопав скляний
глек із зопотом, мо-
нетами царської чекан-
ки вартістю 5, 7, 5, 10,
15 карбоанців загаль-
ною вагою 232,5 грама.
Робітник одразу звер-
нувся до місцевого відді-
лення міліції, де й було
зафіксовано знахідку.

Анатолій ПОІЗД,
журналіст газети
«Південний Буг».
Вінницька область.

Напередодні події

ІНТЕЛІГЕНЦІЯ СУРМИТЬ ЗБІР

Інтелігенція, яка вироста-
ла на народному хлібі, яка
вбирала в свою душу болі і
жалі народні, неодмінно ста-
вала в оборону цього народу.
І так уже склалося в історії
нашої бездержавної україн-
ської нації, що нерідко тіль-
ки кращі представники інте-
лігенції своїм голосом, своїм
протестом заступалися за
наш багаторадальний на-
род. Від могутніх свиточів ду-
ху Тараса Шевченка й Івана
Франка до вчорашніх так
званих дисидентів — Васи-
ля Стуса, Вячеслава Чорно-
вила, Левка Лук'яненка... Чи
не тому колоніальні правите-
лі з такою жорстокістю роз-
правлялися з цими людьми,
які без промісних людми.
Бо добре розуміли: не можна
поставити на коліна той на-
род, який живе за святими
законами Правди, який пона-
д усе цінує свободу і не дає ні-
кому збиткуватися з власної
національної гідності.

Сьогодні ми проголосили
Акт про державну незалеж-
ність України, але розбудова
вільної, самостійної держави
тільки починається. І, звісно,
без великого інтелектуально-
го потенціалу української
інтелігенції, без її досвіду
нашого не обій-
деться.

З цією метою і створюєть-
ся Всеукраїнський форум
інтелігенції «Україна: держа-
ва незалежності і культура»,
який сьогодні починає робо-
ту в Республіканському бу-
динку кінно. Форум покликаний
висвітлити найрізноманітні-
ші сторони економічного,
культурного життя нашої
держави, визначити найваж-
ливіші засоби щодо утверд-
ження державної незалеж-
ності України, піднесення її
міжнародного статусу.

— Ми хочемо трохи розво-

рушити нашу інтелігенцію,
— сказав голова Великої Ра-
ди НРУ Іван Драч на прес-
конференції, яка відбулася
напередодні форуму, — щоб
вона взяла найактивнішу
участь у тому вирішальному
періоді нашого життя, який
настав сьогодні — у переддень
президентських виборів і ре-
ферендуму.

Ми хочемо, щоб інтеліген-
ція республіки не тільки під-
тримала рішення Верховної
Ради України, а й щоб вона
стала пропагандистом цього
рішення. Щоб вона
розуміла: тільки у вільній і
незалежній Україні можна
позбутися тих проблем і бід,
з якими інтелігенція стика-
ється сьогодні.

Передбачається, що форум
прийме звернення до Верхов-
ної Ради і народу України
про необхідність проведення
великої підготовчої роботи
до референдуму, донесення
до кожного жителя нашої
держави переваг співжиття
всіх верств населення, всіх
націй і народностей, вірую-
чих усіх конфесій в умовах
самостійного господарю-
вання, в умовах державної
незалежності, в умовах, коли
усе або хоча б більша части-
на заробленого народом за-
лягалася б самому народові,
а не йшла на покриття навіть
не завжди відомих нам вит-
рат наддержави.

І останнє. Як це не пара-
доксально, але серед органі-
заторів форуму ми не бачимо
Українського фонду культу-
ри. Як було сказано на прес-
конференції, Фонд культури
проводить у ці дні свої акції
на Полтавщині.

Та чи на користь незалеж-
ній Україні така розрізне-
ність наших зусиль?

Володимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙ

ПРЕТЕНДЕНТИ, КАНДИДАТИ, ПРЕЗИДЕНТИ

Учора в Спільні письмени-
ків України відбулася прес-
конференція для українських,
російських та зарубіжних
журналістів. Її учасники ма-
ли можливість висловитися
з точки зору та поглядами
Ігоря Юхновського щодо його
бачення майбутнього України
та ролі, яку повинен відігра-
вати в політичному житті
республіки Президент.

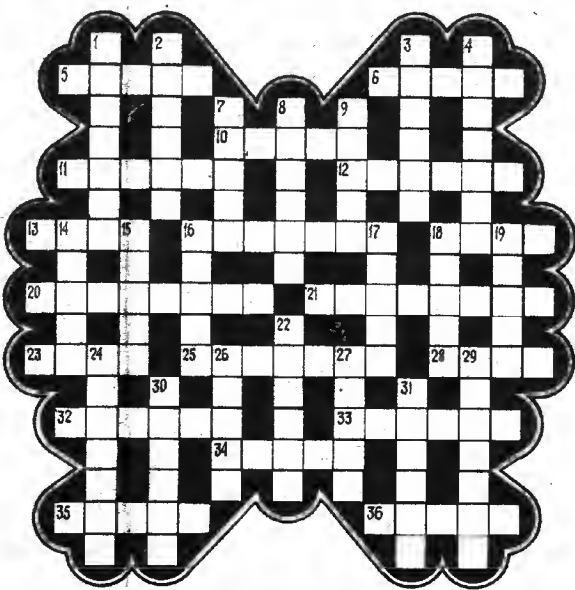
Як зауважив, відкриваючи
прес-конференцію, голова На-
родної Ради Володимир Фі-
ленко навіть партія демокра-
тичного відродження Украї-
ни вирішила відкласти на

другий план свої партійні ін-
тереси заради підтримки без-
партійного Ігоря Рафайловича
при балотуванні на пост Пре-
зидента України.

Отже, є всі можливості
стверджувати, що Ігор Юх-
новський, добре знайаний нині
на Україні і за її межами,
скоро з претендентів у канди-
дати стане кандидатом у Пре-
зиденти. Як тільки буде зі-
брано сто тисяч підписів на
підтримку його кандидатури.

(Звіт з прес-конференції
буде опубліковано в одному
з наступних номерів газети).

Василь ТУГЛУК.

● Порада

...ТІЛЬКИ РАЗ НА РІК

День народження дитини —
це справді свято. А щоб во-
но стало подією для дитини,
запросіть друзів-товаришів, од-
нокашників сина чи дочки.

Винуватець свята не аїдує
себе щасливим, якщо сам не
взімє участі у приготуваннях.
Наберіться терпіння, допомо-
жіть дитині стати господарем
— не пошкодуєте.

Почнемо з приміщення —
воно має бути просторим, щоб
дитина могла й погратися.
Стіл треба прилаштувати та-
кий, щоб він був зручний, а посуд
розставте теж зручно, щоб ко-
жен маленький гість міг до
нього дотягтися.

Дитвору частують фруктов-
ими соками, лимонадом, газо-
ваними напоями тощо. Особ-
ливо ж радість для малечі —
пити через сопоминки. Добре,
коли вони різного кольору,
щоб не плутати де чия.

Приготування бутербродів —
це простір для фантазії і адо-
лесцентів, що передбачає ви-
глядку. Запучайте до цього ді-
тей. Ефектні тартинки з шма-
точками сиру, ковбаси, помі-
дора, сопоного перцю тощо.
Вся піраміда з'їдається спе-
ціальною паличкою, а якщо її
немає, то зубчиком.

Не забувайте стіл ікею. Го-
ловне, щоб усе вийшло ці-
каво. Обов'язково треба перед-
бачити на столі місце для тор-
та. Маленькі свічки за чис-
лом років малюка вставляють
у торт заздалегідь. Картику

СИТЦЕВЕ

ВІВАТ, СЕНЬО

Іх можна назвати щасливця-
ми — тих 30 чоловік, що ста-
ли переможцями першого
конкурсу на знання французь-
кої орфографії, а якщо точні-
ше, — мови. От узяли й дове-
пк, що велика мова Мольтера
і Мопассана, Бальзака і Стен-
даля, Аполлінера і Гійома...
для них, що зернята лускати.

А якж не узяти, яка за цим
праця? Тоді висновок: сенью-
ри (старші 21 року) і юкюри
(молодіші 21 року) — це тру-
додобиві й вочевидь цікаві
люди. Зуміли ж піти на ризик
і подолати всі бар'єри на пер-
шому етапі такого серйозно-
го екзамєну. Його організува-
в Французький культурний

Уїк-енд

святковості
ка з івита
А потім
жуть вам
ки побільш
● Реценз

Осінь. М
агу овона
те на те,
дорого і
ня.

А ось і
10 карто
ки борощ
того сиру,
Сиру кар
мнти й на
тушці. Д
тертий си
дрібнену з
добре роз
брати тісто
печеній сир
Подавати

● Мож
КОЛ
І

Кожна сі
значне ден
шлюб. Одн
більшість к
і народні г
лізують по
дають свят
второго но
ЗЕЛЕНЕ
копи молод
кни шістьм
барвінну, я
то.

СИТЦЕВЕ

КДЯ ЕНТ

КІ ПАРФУМИ

та ікші. Мета
оновлення аза-
зів з зарубіж-
інтерес —
перелектронної
ранцузьких пар-
заскування

центру української куптурн
та ділового співробітництва
«Кобзар» у Києві.

Лідія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Черкаси.

КРОСВО

По горизонталі: 5. Технічний прийом в обр-
цтві. 6. Старовинний український верхній од-
11. Ріка в Канаді. 12. Добовий набір кормів д-
біної глини. 16. Столиця Венесуели. 18. Заг-
у Запорозькій Січі. 20. Художник-конструктор
слів. 23. Спрацьований друкарський шриф-
що імітує лeredзвін. 28. Забарвлення у виг-
32. Український народний танець. 33. Ділян-
34. Сукупність моральних правил і норм по-
фіція група українців, які здавна жили в Ка-
кіностріччя «Ярослав Мудрий».

По вертикалі: 1. Орнаментальний мотна в
ськове судно запорозьких козаків. 3. Напіс-
4. Паркоа споруда, обсаджена виткми ро-
дожної літератури. 8. Великий заголовок у
тузика для вижджування кокей по копу. 14.
ням струке скринки. 15. Наймекша кіпійність
Птах родини яструбових. 17. Приміщення для
дожжів виробів. 18. Лютчик-космонавт Чех-
Зброєносець у козацькій старшині на Украй-
Інструмент для нарізання різьби. 24. Цікві ф-
тапль годкіннікова механізму. 27. Декорат-
зопота на шокі. 29. Знак математичної дії. 3
31. Автор романів «Тіні зникають опівдні», «
Складає

Київ.

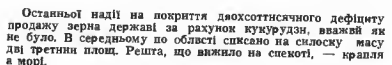

СОВІСТЬ ТРЕБА МАТИ...»

Володимир СКАЧКО,
парламентський корес-
пондент «Голосу Украї-
ни».

ПЕРЕЖИВУЄМО – ВИЖИВЕМО?

голова ради Старобільського агропромислового об'єднання І. Чернець, подіявши своїми засідання Верного Ради, вважає: депутатів агропромисла відірвали від народу, а не навчилися керувати селом. Завданням народ небуло думати домам. Радай дава 30 тисяч ян хліба. Застав, що підлядає. Язраз, щоб виконувати, а не керувати. І це, щоб цього додому забрати. тисяч тонн з комбікормом заводу. Рішення малі, поже, наповнюючи пожеж, з головами колгоспів. Се, щоб не втрачати, а не втрачати на струнці, а не втрачати. Відмісту у відпо, на шалені ціни за техн, і послуги колгоспників не за, тільки ж бачили ко, господарстві. Чим діємо хліб на токах прост не в трухлявих комах?

[illegible][illegible]

Сергій СКНБА.
власний кореспондент
«Голосу України».
Луганська область

ТРИВОЖНА ОСІНЬ

«На Україну насувається реальна загроза голоду» — це тривожна думка всіх членів з'їзду у Верховній Раді і в уряді, на мітингах і у Кбінеті міністрів. Мок яколинина до відпадою про спратітжа голоду мору на Україні з художньою літературою та розповідями старших, тому мені алжко осягнути всі асо драматичні ситуації ці серед нас — ті, що парежіли страшне ліхоліття. Соніаам'ятого, і всі ми пам'ятаємо астул нашого Прем'єра Вітольда Фоіна з телебачення, астилу народного депутата Анатолія Чеаурного на сасі Верховної Ради.

Основним і найбільшочисним було питання загальні хліба, на недавньому засіданні Кабінету Міністрів України. Ситуація є дуже складною, хоча існує серія драматичних: хоча держава господарства й аконанства державного, а окремі кооперативні та радянські державні ще й надпланові торговельно-промислові підприємства збирають, та загальний результат далекий від заявленого: держава зобов'язана аконанствами наполювати. Для забезпечення мінімальних потреб населення, а хлібом, в таврині, картоплі, а комбикормах України потрібно заготовити 1,5 мільйонів тонн зерна. На сьогодні його закупівля менше 100 тисяч тонн.

мільйони тонн. Тож хліба на Україні вистачить лише до нового року...

Зменшено, а в окремих районах зовсім припинено натуроплату селянам. Міські жителі кинулися закуповувати круп, борошно, апаршівель. На засіданні Кабінету міністрів України пролунали перші пропозиції щодо впровадження карткової системи на хліб. Але ж хліб на Україні і На токарі і господарських сховаць сьогодні зберігатись 25-26 мільйони тонн зерна. Та держава його на дають. Надто доводило годували селян обіцанками, надто часто обдурювали, купу-

Кабинет міністрів України відкинув ідею картопляної системи. Відкинуто й пропозиції щодо подальшого підняття закупівельних цін. Залишається переконатися, що від нього товар значною мірою залишатиме реальна незалежність України. Адже чи не вперше заготовляли хліб не для «ядія», не для «загального блага світового пролетаріату» — для українського народу, для себе!

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспон-
дент «Голосу України».
Фото Сергія
КОВАЛЬЧУКА.

ФІНІШ НЕ РАДУЄ

Давно такого на пригадуєть на Вілкінсичині: алевани збір першони становить асого два мільйони тонн, а розподілять його треба таким чином: джаржа і бобати і мільйон 150 тонн, фуражний продукції задовується і мільйон 400 тонн іляга людини, алевани птиці і санний, і, наешті, на розрахунок з копососисаиан потрібні близько 200 тисяч тонн аровожа і хоч 200 тисяч тонн показаний, а насина бійші, асого показаний, а насина бійші фонд асого становить 300 тисяч тонн зарна. Ситуація надгострою.

— Чи є райони в області, які єнаються за таких несприятливих погодних умов пни продажу зерна держкаї? — запитання кдрасую голові об-

плексної ради агропромислових формувань Вактору Лагуну.

— Тутня райониа немає взагалі. Більш-машы наближаються до цього рівня Піщанський і Літиский райони. Вони нк 74—75 відсотків покривають чаша показник. І нк резерви сподіається нічого, зарозбів-рина фактично зничавно. Лиша в окрамих господарствах зипилялися изичинні площі проса і гречки...

Привгадується надавати зустріч із головою колгоспу імамі Мічуріна Лконідом Шавакумом; — Занчакію, далися азидні, нисамларед, погодні умоав. Чимало врожаю згиннуло право на стерні. Але є й інша серйозна причина: через аимушені прості тахніки, брак

элементарних залучаєть атра-
пачні тампи. От і вишло, як у
народному прислів'ї: «В іомо-
рах нагусто, а а пюдєй пус-
то».

Тапер на Вініниччині у роз-
палі другі жнєжк. Всі жкючю-
нєк у збїраннє соподних ко-
рєнїв. Даржєві плануєтьє про-
дєтє б мільїонїє 350 тїсєч
тонн бурїкї. Від спєцієлїстїє
їєрївнїкїє-господернїкїє знєю,
щє цукрїстїє мьєгочїнїє

продукції, через порушення температурного режиму, водянистість кореню, буди надто низькою. Що й кизатн, прогно-
зи наближені.

Валерій ЛАЗАРЕНКО,
аласний кореспондент
«Голосу України».
Вінницька область.

ЧИ ВИРУЧИТЬ «КОРОЛЕВА»?

Торік урожайність раних зернових у Чорнобаському районі сягнула близько 60 центнерів з гектара. У якийсь мому році ми з великими потугами аніколи держа- мовлення — продали 28 ти ся тонни зерна за врожайно- сті 37 центнерів з гектара. Про надплатний продаж сво- годні мавіть, за «Ніж», і «Ніж», я пропонує Кабі- нет міністрів Уряду, не мо- же бути й мови. По-перше, норматив за цариною фанта- стики — хто буде за 70—100 тонн пшениці, змаюючи, по

Крім Чорнобайівського, державне замовлення виконад танцю Уманський, Київсь-

ний, Катеринопільський райони. У цілому область заборонувала на позачасні 42 відсотки до вжитку добувань. Валовий збір зернових порівняно з минулим роком зменшився на 27 відсотків.

Велику надію, сказали в обласному управлінні сільськогосподарського господарства, покладають на круп'яні культури, зокрема на кукурудзу, під якою займають 17 відсотків посівних площ. Це найбільше з зербилин. Нині розпочалося збирання райнотською «Скандія». Не менше, ніж 100 тисяч тонн зерна кукурудзи має нам продати область і цим поправити справи з держ-

Лідія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Черкаська область.

ДИРЕКТОР ШКОЛИ... НА КОМБАЙНІ

Кипіли рясні таку колгосп «Перемоги» Мавкиського району передав Чорнозем'яні сардінній школі стівренку «Низу», щоб учні кінчили маханізаторський професії і яричались до землі. Директор школи Андрій Геропадський та вчитель трудового професійного значачини Василь Черниченко разом з учнями відремонтували комбайни і вже два роки підірли жниуть на колгоспних полях. Особливо стала в пригоді їх допомога кінчишнього літа — назважуючи наперед, господарство благополучно апаропос із хлібом.

Олександр ПРОНЬКО,
журналіст.

**ХЛІБ Є,
БАЖАННЯ НЕМАЄ...**

Навіть на 33 відсотки не виконали господарства області державне замовлення про-
дажу зерн. На елеватори
ого надійшло всього 412 тис.
ч тонн при зменшеному
планні 860 тис.ч. Чому

— Дивуватися нічого, —
повідідає начальник відді-
лу виробничого об'єднання
«Львіваторія» і зерноперероб-
ної промисловості Юрій Ле-
вуха. — За добу колгоспи і
кооперативи здають не більше
п'яти-шести тисяч тонн. А
це означає, що під загрозою
зникнення загрожували зернових у
нашій державі.

Не буду докладно зупиня-
тися, хто займає тут очіку-
вальну, пасивну позицію —
цих господарств багато.
Зокрема, із визначених
за замовленням більше ше-
сти тисяч тонн зерна радгосп

«Ключовий» Каленчацького району продав його лише... 8 тонн. А в іншому радості — «Калініносільському» Бориславського району керівники пішли взагалі незрозумілим шляхом: реалізують хліб споживчій кооперації, хоча спромоглися відвезти до елеватора всього 14 відсотків того, що мали відвезти.

Повна бездумність, спроба перехитрити самих себе? Над цим слід замислитися. Але тривога в іншому. Дуже псу-
ють засипаний у місцеві силоси
хліб шкідливки. Почало
надходити десятки, сотні тонн
урожая зернових, уражених
довгоносом, кузкою та ін.
Доводиться рятувати хліб на
елеваторі.

Іван КАЛІННИЧЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Херсонська область.

НЕДЕФІЦИТНИЙ СИР

50 кілограмів твердого си-
ру щодня почало випускати
мале підприємство колгоспу
імені Леніна Золотоїсського

району. Мало? Небагато. Але якщо врахувати, що в колгоспах і радгоспах області працює понад 30 переробних

СУБОТНИЙ
ВИПУСКЗІ СВІТУ —
ПО ФАКТУ

● Назва місцевості «Рокі Олет» нині не устак у кожному американця. На тамтешній заводі по виробництву компонентів для ядерної зброї виявлено сліди діяльності зловинників, які регулярно намагались порушити роботу системи безпеки. Особливо наслідки мовлять бути трагічними для семи тисяч робітників заводу, яких адміністрація оголосила, що вилетять діти з головною тиснєю домія за будь-якої інформації, яка допоможе знати зловинників.

● Плідоно працює фондовий біржа у Варшаві. Хоча, здавалося б, передумки для цього в принципі бути не може. Але не розташована вона... у колишній штаб-квартирі ПОРП А комуністи, які відомі, ніколи не вірили в ринковий механізм. Більше того, всіляко намагалися їх унеможливити.

● Кількість жінок, зовних на СНД, майже подвоїлася у Великобританії. У першому півріччї минулого року їх за реєстрацією 112, тоді ж за той же період року минулого — 58.

● Чурається традиції! Тоді — лаяти штраф. Саме так вирішили одні з вождів королівства Свазіленд. Завина у цій африканській країні давньою віком від 10 до 19 років брали участь у святі простого нового тещи. Збирали трошки і змінювали нею огорожу, яка захищає будинок матері тамтешнього короля. У цей час їх і вибирали претендентів на речення. Послання дають не те, що вони повинні християнство, власними до уваги не береться.

● Не виключено, що деякі південноамериканські недовольні бітунтисями, самі з собою, при одностайності з собою, як прокоментували тамтешні спостерігачі розпорядження уряду, згідно з яким корпуси резервістів (хотіли з посланого тисячі чоловіків) після завершення основної роботи використовувати на вулиці міст для участі у боротьбі із злочинністю. Але, оскільки серед такої величезної кількості людей, як армійський корпус, навіть, є злочинці, ситуація може набути пікнетного характеру.

● У Бутані винайшли новий метод боротьби зі сферою громадського думкою (етім, деякі постріли в народі, що він був відомий і раніше — в СРСР). Щоб обмежити за звичайного світу з тужею думкою, встановлена мізерна щорічна квота на їзд до цієї країни: усього дві з половиною тисячі чоловік. Зникати робиться лише для туристів і злочинців (їдні — країни, де виступає власний проблем щодо прав людини).

«У НАС СЕКСУ НЕМАЄ!»

Чи знаєте ви українську мову? Ні, ви не знаєте української мови

Тієї ночі, яка ніколи, осінньої пори, десь там, опускається на Київ загалі і мійський асфальт зокрема. І я, влітаючи какаючи. П'є знав, поки недовго не зарушив до цього центру міжм'яких сполучень, аби зустріти знайомого, який приїждив «далекий» поїздом. Поки він водиться, вилучно записався, отже гатики час довелось у вокальному адресолові.

Чи знаєте ви, що саме показують у наших відеосалонах? Ні, ви не знаєте і навіть не здогадуєтесь. Звичайно, у головному помилитися важко, показують «порнуху». Але яку? Подібно гідності автор цих рядків, людина, яка відвідала не одну «заблуду» країну і дечого там надивилася, не чекав від «проніжливості» ініціатив київських дівків порнобізнесу. Єдине, що рятувало ситуацію, — вкрай погані якості касетної плівки, яка часом не давала змоги узяти, чи саме відбувається на екрані. Тож кожному домолюбову ситуацію, як-то ка-

жуть, у міру своєї розбещеності...
Віскал є віскал. Публікація — специфічна, «схоронюча». У кіскал віскал пошуку з'явився місто підлітки, старітки і навіть багатітки сім'ї. «Хорошо»

Фейлетон

лузали наслідки, час від часу обмілювали ливним репліками, і, знаєте, я заспокою. Тиск виявляється, права була та бешкетна, але ледоударна учасниця одного з телемов, яка гордо завила американцям, що «у нас, у Союзі, сексу нема».

Втім, між запискою тривало недогоду. Власну частину свого прибулого знайомого до готелю, я запропонував йому прогнати. За хвилину ми зіткнулися з одним різномовним німцями «заповняти» відео. Що сказав, що в столиці України є пошті? Не вірте! Зате є справжній табір дівчаток, молодців і жінок, які «задувають» квартиру на одну ніч. І що ті милі дівчата? А милі ми скажу? «Обережно — перепередава ватність!». І — прантично все.

І порікати у ситуацію з чомусь, максимально «далеким». Причому, з Цивільно-Африканською Республікою. Чомусь — у той самий момент, коли чергова «фея», який свідок з ухом та адекватний урок, попросила ситаре-

ством, тобто запропонує негатику знайомство (за шматок, значно кращим за київський — учетеро). Щоправда, у загалом агентстві аналітичного, які кілька від ним, не подають, на ці «принципи» потрібний спеціальний довідок поліції.

Звичайно, паралелі між Києвом і Преторією — довести неможливо. Але коли там, у «заповнювачі антидемократизму я раскиму», неможливо літати й на мило не підписувати до «спеціальних» відеосалонів, не продавати «смаку латурної» «порнуху» (якої у нас у кожному підземному переході — назавтом), зате у першій-ліній лавці запропонувати журнали, які кваліфікують — пером мекеді і психологію — вчать сексу, подарують протизачаткову таблетку, то тут, у Києві...

Втім, про те, що робиться «тут», уже сказано вище, отже, порівнюючи ситуацію, кожна теоретична людина повторить (слідом за легендарною незнайомкою) «у нас сексу немає!». Так, у цивільному розумінні, справді немає. Але як дозволите назвати те, що є?

Експрес-новини

Представник Всесвітнього банку лорд Гренфелд, виступаючи на прес-конференції в Лондоні, повідомив, що у 28-х років вівся до Радського Союзу прибув делегація банку, щоб визначити, з ким конкретно він матиме справу в країні.

Виступаючи у Вашингтонському інституті зовнішньої політики, відомий американський конгресмен Есмоні у порушенні прогносту є фальсифікацією.

Міністерство оборони Угорщини розповсюдило заяву, в

якій стверджує, що обвинувачення Угорщини в перекладанні її збройних сил до Хорватії та порушенні югославського повітряного простору є фальсифікацією.

Голова Ради міністрів Італії Андреотті прийняв заступ-

ника голови Комітету по урядові народним господарству СРСР Вольського. Під час зустрічі було конкретно обговорено питання щодо подальшого співробітництва і проблеми, пов'язані з входженням СРСР у систему світових економічних зв'язків.

Інформ-шоу

СТРІЛЯЙ, СИНКУ

Про ситуацію в Югославії багато говорять не варто: вона відома усім. Але цілісна картина з'являється із ширини. Одним з них є настрої хорватського населення «принордонки» із Сербією районів. Виявляється, кожне чергове завоювання щодо припинення вогню тут сприймається однозначним: не вірте, люди, бо лезу в боювіх діях винистичності терористи, аби завоювати продовольство, зброю та корми для худоби (Ясно, що саме мється на увазі під «терористами»). Отже, «обороні» всі і кожний ладен застосувати все, що стріляє. Діти — не винятки. Вони теж просуваються хорватськими вулицями з листівками в руках. Причому, як отці хлочі, зображених на знімку. Хлопчик, озброєний: мікрофотографією, посилає до дитячого садка.

ЦУЦІК, ЯКОГО ПРИДАВ СОБІ ДЖЕК

Чого-чого, а традиції у Великобританії вистачає. Зокрема, і щодо глобального шовінізму пана на певні особи. Раніше будь-який житель «туманного Альбіону» мав повне право тримати собачу породу, яка йому найбільше подобалася. Тому британці сприйняли нову постанову властей (вона почне діяти з листопада) щодо права утримання собак лише замах не тільки на власну свободу, а й на свободу سایر улюблених. Хоча заклада постанови всього-на-всього вимагає від власників «вовчий» собак, зокрема півбульдогів, реструвати їх у муніципальні органи, одягати доволі у поліції і тримати на шорці у громадських місцях.

«Краще домах Лондонів собачому, що найбільше відомий високому статусу господарів, з звичайний дворовий лєсик. Півбульдог, що й катати»

«ВОНІ З МЕНЕ КРОВ ПОТІ»

Звичайно, жоді клітині капіталістичної світ здивувати важко. Але інколи — вдається. Причому, одному «інтеграційному» бізнесменів з Уельсу. Він закупив у далекий Латинський Америкі партію гігантських лявок (розміром у чоловіка ступню) і, вилупивши їх до басейну, алуштував шоу, яке людям із слабкою нервовою системою відігравати не рекомендується. Адріа «свої» аттракціону полегкає з тому, що екскурсовод зазурює року або ногу в басейні з прозорою во-

дою і туристів, мажачись, спостерігають, як п'яні висмикують його року, виривають просто на очах. До речі, нивиривати себе може не тільки екскурсовод, а й будь-який бажаний.

Фото та малюнки з журналу «Економіст» (Великобританія).

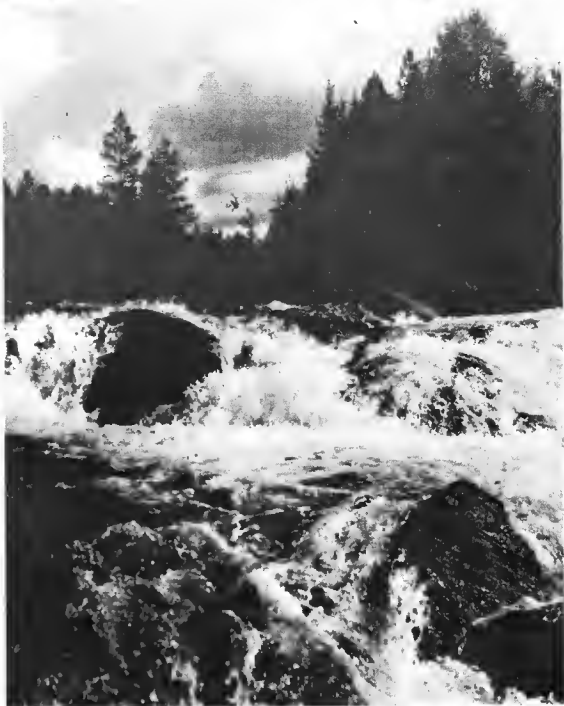
З ДОСВІДУ ІНШИХ ПАРЛАМЕНТІВ

«З мотивів голосування...». Сцена під сепаратним законодавчим зборів Тейзано.

Фото з журналу «Тайм» (США).

Сторірку підготував Володимир САВЦОВ.

У НЕДІЛЮ ~ ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛІСУ

Падає, падає, падає листя.
Осінь туманом халадним толоче
траву.
Ластівки в теплі краї подалися.
Я ж іще літніми мрями досі живу.

Хочеться, хочеться, хочеться літа
очеться в травах високих між
квітів іти.
О, моя юність, коханням зігріта,
Ти зачекай, не спіши у незнані
світи.

Кружиться, кружиться, кружиться
листя.
Вихар багряний танцює у тихім гаю.
Літечко миле, хоч трохи вернися.
Я ж так люблю чарівничість твою.

Це свято миле для всіх, бо
рідна природа усім нам дорога.
Отож святкового настрою вам,
шановні читачі!

Володимир ОЛЕФІРЕНКО.

Фото Михайла САЧКА, Вячеслава ПУШКАРЬОВА,
Андрія КОТЛЯРЧУКА, Володимира ОЧЕРЕТНОГО

НЕЗАЛЕЖНА СУДОВА ВЛАДА — МІФ І РЕАЛЬНОСТЬ

ЯК ВІДОМО, однією з умов побудови істинно демократичної держави є наявність незалежної у своїй діяльності одної від одної законодавчої, виконавчої і судової влади. Прокрустину балансу між ними, як правило, дуже важко покласти на одному жителі. Іскривий приклад — дірід сталінських репресій, коли судова влада була підмінена виконавчими органами, так званими «трибуналами», «особливими нарадами». Нещодавно відійшов і той перелік, коли народні суди були кишеньковими для партійних функціонерів, коли проходило «телефонне» право.

Продовжуючи розмову про шляхи побудови суверенної правової держави, подаємо роздуми голови районного суду з Тернопільщини Сергія Штогуна. Його відвертий, принциповий і значимо мірою оригінальний підхід до однієї з найболючіших проблем — поділу влади — відображає погляди багатьох його колег-радіактів, яким, на жаль, не завжди стає часу, а то й рішучості висловитися з цього приводу публічно.

Сьогодні, особливо після третього сесії Верховної Ради УРСР, де обговорювалися концепції нової Конституції республіки, зокрема розділу «Судова влада», складається враження, що Ради народних депутатів в особі законодавчих і виконавчих органів намагаються применшити роль і значення судової влади і певною мірою поділити її в очікуванні задоволення інтересів більшості, нехтуючи інтересами меншості.

Хоча нашої судової влади до незалежної ще досить далеко.

Кроком назад можна назвати підтримання думки про вибори народних судів населенням, яке вони обслуговують. На перший погляд, складається враження, що вибори — надемократичний спосіб обрання суддів, що це результат народного волевиявлення. Однак необхідно чітко розрізняти волю окремої групи населення і волю закону, як волевиявлення всього народу. І законодавчі запитання: чітко волю повинні виконувати судді — закону чи підкоряться думці населення того чи іншого району або міста.

Щоб не бути голосливим, наведе приклад із своєї скромної практики. В народному суді розглядається справа про вбивство сином

свого батька. Зрозуміло, громадська думка спрямовується не на користь підсудного і всім сорока тисячам людей району не доведеться, що синовий бачив своє негідне поведінку постійно створювані нестерпні життя. Так, наприклад, за два митрі підсудного, обраний народом і позбавлений життя, коли Т підпалить.

І якщо неуратити громадською думкою, а не законом, то необхідно було б наратити підсудного суверені,

тільки в кожному районі ін-

Можна навести ще ряд аргументів, які підтверджували б помилковість вказаного коментаря. Зокрема, про це говорить і те, що рідко в який район судді обирають, їх, як правило, призначають.

Щоб створити незалежну судову владу необхідно створити в першу чергу незалежну судову систему. На мою думку, Голова Верховного Суду України повинен обиратися населенням

Погляд практика

усяї республіки на рівні президента, а всі інші за рангом судді — всім призначаються. Не буде принциповою різниця і в тому варіанті, коли Голова Верховного Суду обирається Верховною Радою УРСР.

Не сумніваюся: якщо ми справді хочемо побудувати демократичну країну, час змусити нас піти своїм шляхом, але ж сильніш помилки ми припустимося за цей час. Прикро, що тільки те я робимо, що виправляємо помилки і не хочемо глибоко замислитися та розмакляти вирішити це як каже, з першого заходу.

З судовою владою тісно пов'язана діяльність прокуратури, про місце і значення якої сьогодні також ведуться розмови на всіх рівнях. Куди ті тільки не відносять, намагаються приписати до кожного виду влади.

І все ж, що таке прокуратура? На мою думку, вона навідала саме функції захисту владі. Згадаймо: порушення кримінальної справи, санкцією на арешт, закриття справи прокурорською мірою підлягає судам самим вирішувати питання про винуватість мірою карання.

У сьогоденній структурі і функцій органів прокуратури

тури закладено контроль за діяльністю прокурором і водночас відповідальність прокурора за результати слідства і розклад даної справи в суді. Особливо це стосується кримінальних справ, що їх розслідують слідчі прокуратури. За вказаних обставин неможливий об'єктивний контроль, позаяк неможливий прокурорський нагляд за судом, коли одночасно прокурор виступає представником обвинувачення в суді.

Майже шість років ми говоримо про судову реформу, прийняти Закон СРСР «Про статус суддів», Закон СРСР «Про відповідальність за невиконання до суду», однак папір все витримує, а справи практично не змінюються.

Про яку повату можна говорити, коли людина, яка аперше приходить у народний суд, як правило, бачить пристосовані приміщення, відсутність нормальних меблів. (Щоб не складалося враження, що автор хоче полішити собі умови праці, зауважу, що в нашому народному суді умови праці хороші). Все це — на фоні обкладених мармуром з мідним розписом дверей, мідних устірків, коштовних партійних приміщень. Що говорити про приміщення райсудів, де за неможливістю існують приміщення розташовані у напівзакладених приміщеннях.

Гадаю, настав час порушити питання про безпеку суддів. Із загальної практики, наприклад, не зрозуміло, від кого охороняє радянських працівників народ міліції в обласному, бо не падає нападів нападів на голів Рад, а напади на суд останнім часом почастилися. Суд — це місце, де як правило, коханий виноситься обставина, що потребує втручання працівників міліції.

Демократичну, правову державу неможливо побудувати без судової виконавчої і дотримання законів, і запорука цього — незалежна, рівноважна і міцна судова влада. А її це треба створити.

Сергій ШТОГУН, голова народного суду Тернопільської області.

ХТО БОЙТЬСЯ ТІЛКИ ПРОТЯГВ?

Виявляється, що Володимир Володін — начальник Київського обласного управління внутрішніх справ. Він, зрештою, усміхнений, категорично заявив:

«Це справу ми вже давно вирішили! Повертатися до нас не будемо! Як же страшенні Люди — аші колишні робітники, а мої теперішні анорці — без кармачів зашипилися! А нам що до того? Ми ж їхню організацію розраховували повністю!»

Але ж ви їм обіцяли... І я поспішаю на лист, який Володимир Іл'їн підписував ще тоді, коли був заступником начальника УВС і головною соціально-побутової комісії. В тому листі, адресованому на ім'я голови профкому пересувної механізації козони цього ж УВС, йдеться, скажу вам, дуже так: «Ваш лист, адресований З'їзду народних депутатів СРСР, про виділення 4 квартири в будівлі об'єкту УВС в м. Васильків, повторно розглянуто 3.08.89 року на розширеному засіданні соціально-побутової комісії управління».

Раніше прийняте рішення про виділення ПМК однієї квартири в м. Васильків! І 4 квартири в м. Ірпені по закінченні будівництва житлового будинку задовольняється з листом».

Довелось мені діставати з папки і копію висновку, зробленого прокурором міста Ірпеня П. Закованим у відповідь на запит народного депутата України О. Акіркіна. Висновком закінчується такими словами: «...УВС не мав ніякого права позбавляти робітників ПМК УВС в'їти квартири в м. Васильків».

Слово, на рунах у мене була копія всіх документів, які засвідчували грубе порушення записаних пра громадян на охороняє життя. І здійснені те порушення не люди, потаємні обізнані з законодавством, а службовці, зокрема чий прайм об'єкт саме в тому і полягає, щоб стояти на сторожі закону. Та ніякі документи не могли зупинити Володимира Іл'їна. Він непохитно вів нас саєм:

— Ми з ними розмакувалися! І ви, Володимире Іл'їну, хочетесь сагазати, розмаку-

валися, але як? Уважно собі ситуацію. Досліджуємо ви до чергового підписання по службі. Виявляють вас куди слід та як каже, у суді вирішено підняти вас, а вашого колегу, хоч він і не має на те ніяких прав. Але вам нічого хвилюватися. Це одне ми з ашою установою розмакувалися...»

Не думаю, щоб такий «розрахунок» сподобався вам, Володимире Іл'їну!

Але ж саме в такий спосіб «розмакувалися» аше управління з сім'ями працівників пересувної механізації, доволі міцно, М. І. Васильові та М. І. П'явченку, які чимало пропрацювали на підприємстві, першими перебували в черзі на одержання житла.

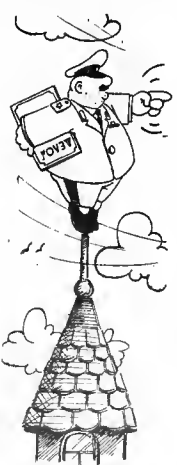
Ясно, річ, обурені люди почали скаржитися в різні інстанції. А було це влітку 1989 року. Тоді багато хто вірив у справедливу демократизацію в побудову правової держави. І куди лише не загалася скринькаді будівельників, іскри діставалися. Ми жаль, тільки словесно або письмово. На-

в'їз сам Володін в ту пору ачився незамовити, своїх діл на спеціальному закладі житлової комісії УВС в присутності 20 працівників ПМК, ряду службовців осіб з ПМК та УВС. В результаті і народився вже цитований лист.

Та незабаром з'ясувалося, що Володін і не збирався виконувати своє обіцянку. А щоб нічого не вийшло в суд, взяв та й допоміг ліквідувати ПМК її начальнику, який, анде, з пасловою звик до свого самовільного начальства. Таким чином копішні будівельники залишено не лише без житла, а без роботи. Через деякий час відмовили і пропасті їх у гуртожитку УВС, що в місті Вишневому. Мовляв, ми тепер не наші, тут забиратимуть на всі чотири сторони.

Колі ж обурені громадяни знаю нагадувати Володін про свої людські права, Володін посміється зневажливо, мовляв, це ж досі скаржаться! Ну, що ж, можете скаржитися! Особливо я боюся тільки протратити!

Василь ЗАБІЦ, депутат Києво-Святошинської районної Ради народних депутатів Київської області.

Е-і факти, наведені в цій публікації, взято з брошури кандидата історичних наук, письменника Олександра Горбовського «Пророчиці Прозорливці», яка вийшла у видавничстві «Знання» у минулому році. Нам здалося, що читачі зацікавляться таким порепант згадані брошури.

В ОДНОМУ з тих порепант у самому центрі Москви знаходиться жорнавий міський особняк. Вхіду немає ніякої вивіски, ніякої позначки.

Одного вечора на другому поверсі цього будинку у нас біля половинки У збрало кілька людей. Крім самого половинки і двох його колег, тут було троє чужих людей: високий чоловік середніх років і дві жінки. Половинки простягнув прибулим кілька фотографій. Одна з жінок взяла знімок і почала розглядати. Інша, навіть не дивлячись, поклатла його перед собою обидвома руками. Чоловік не брав фото, зрозумівши заперечний жест рукою.

— Як бачите, — промовив половинки, — перед вами фотографії для друкування грошей, до того ж докості всьогіх купюр. Я не можу сказати більше того, що повинні.

— Вачу берг, — сказав чоловік.

— Зима, — додала одна із жінок.

Чоловік кивнув. Потім заговорили, уточнюючи одна одну, дві жінки. Потім знову чоловік. Поступово обростаючи все новими й новими деталями, вимальовувалася картина.

— Зімовий вечір. Ні, скоріше ніч. Але ще не пізно... Так, ще не ніч, але темно, темно... Бачу зливіш місяць... Не бачу місяця... Я не бачу нічого. Але не нісню. Вачу скоріше світло на снігу. Мабути, місяця... Так, саме на снігу... Берг, безладний. Будинком на косогорі, вище берега... Нічого поруч немає, тільки будинок. Будинком бачу чітко. Деревина, сибірський, чотири айна. Світла у вікнах немає... Так, світла немає. Паркан. Скоріше штапетання, мабути, нісню. Або пофарбований не давню. Нольору не бачу, темно. Але пофарбований не давню...

Це було, як у повільно-ночому фільмі. Потім вони заговорили, вийшли двоє, чоловік і жінка. Тоді ж став уточнювати час між ними двома. Чоловік і жінка несли сумку, велику валізу. З цього видно, щось важке. Дивили до берега, пішли заповнювати, повернули на пл. Ді не мішай. Тріскається під ногами. В одному місці крита розбиття, вода. Кидати туди, що було в валізі. Силесь. Темка вода. Неглибочко. Повертається назад.

Як з'ясувалося пізніше, все сталося саме так. Коли астрій якого виготовлено «на три життя», вони не піддалися спокості багатьох фальшивомонетників і проловкувати це, вони не сподобалися на гармочку. Чи можливо було сказати нісню надійніше, ніж якукити не потрібні більше кішки з галу-

«Картина пішла» в одній з жінок. Коли вона замовкла, почала говорити друга.

— Вачу будинок, сирій чи брудно-жовтий, старий, ремонту давно не було. Сходи. Одна поручечка відірваний, ліній. Другий поверх.

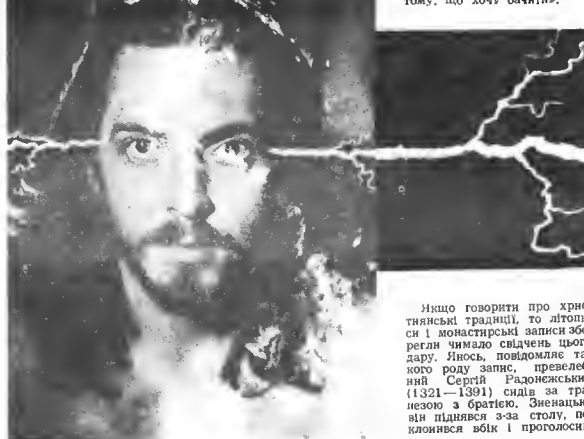
Місце, де жила астрій, навіть зовнішній їх були настільки точними, що оперативники без зусиль з'ясували, де розміщений той будинок. Залишилися тільки питання на другий поверх і подозніти в потрібні двері. Ця справа далеко не єдиною з числа розкритих виключно з допомогою тих, хто як з'ясувалося, надійний рідсним і непомисним даром прямого знання, або інакше.

Другий випадок. До Людмили К., що наділена даром такого прямого знання, звернулася справа з Смоленська.

був близьким до однієї з убитих, з нею і змовили вчинити злочин. Але замість того, щоб убити одну, він убив обох. Так він задумав зробити з самою астрій, але не було імпульсивним чинком. Потім мені подознівали з Смоленська. Бовіши був заарештований. Те, що показав мені, підтвердив моє слово. Цією людиною, як з'ясувалося, був прокурор міста.

ПРЯМЕ знання, ісайт, має в нашій країні два витоки: християнську традицію і дохристиянську практику, шаманство. Шаманська і християнська практика мають настільки багато спільного, що час від часу наводять на думку про деякі їх загальні витоки.

Одні з проявів прямого знання — дистанційне сприйняття і сьогодні в шаматі слова «він бачить на трицять верст» означають, що той, кого вони стосуються, володіє шаманським даром. Характерна і ритуальна фраза, яку промовляє ескімос, який бакає стати учнем шамана: «Я прийшов до тебе тому, що хочу бачити».

Няко говорити про християнську традицію, то аліпсис і монастирські записи зберегли чимало свідчень цього дару. Янось, повідомляючи такого роду запис, преевєний Сергій Радзевський (1321—1391) сидів за трапезою з братією. Зізнаючи, він пливши з-за столу, почувся вік і проголосив:

— Радуйся і ти, пасторе Христового стада, і благословення Господня хай буде з тобою.

Ті, хто сидів з ним, здивовано запитали:

— З ким ти говориш, отче?

— Нім! навпроти нашого монастиря на віддалі восьми верст зупинився єпископ Пермський Стефан, що їде до Москви, — відповів о. Сергій. — Він поклонився Святі Трійці і сказав: «Мир тобі, духовний брате». От я й відповів йому.

Кілька монахів, піднявшись з-за столу, поспішили до того місця і дісно надзвали Святеї Трійці, який продовжував кривий, він продовжував шалити. Він підтвердив сказане слово в слово. Подібних свідчень, що дійшли до нас, було б, без сумніву, значно більше, якби нісню цього дару не намагалися його приховувати. У асному разі, так чинили духовники, що перебували в русі основних світових релігій.

Дивно, зухвало покла себе владі Блаженний, як бачити і в царя Івана Грозного, тричі виплеснувши піднесеному від царя чашу. А на одній з написаних царю відповідей, задалося б, ісеїтствами:

Я гашу пожежу в Новгороді.

Про те, що промови юродивого мали пророчий зміст, було відомо. Негативо до Новгород послані гінці. Пророчі, він підтвердив саме в той день і годину там спалахнула велика пожежа, що знищила майже півміста.

СВІДЧЕННЯ про пророчість і провидіння розсіяні по сторінках історії. Цар Василь III вирішив навіть постріти в черниці свого дружини Соломю, щоб узяти в життя Олену Глинську. У зв'язку з цим він попросив, як було прийнято на той час, благословення на юний шлюб від патріарха Константинопольського, Олександрійського, Єрусалимського. Її три відповіли царю одностайно відмовою. Патріарх як Єрусалимський, Марк, попросив причину, він відказався вона отримати перш: «Якщо наважиться вступити в законнозв'язаний шлюб, то будуть мати синів, який збереже світ своєю людістю». Василь III вчинив наперекір цьому пророкуванню. Сня, що являлося від цього шлюбу, дієсно згину-

вав світ своєю жорстокістю і уявився в історію під ім'ям Івана Грозного.

Під знаком пророчества опинилися і спадкоємці царя-бунзури. Зійти на трон після Івана Грозного повинен був старший його син Іван. Коли Василь Блаженний вмирив, цар разом з обома синами і дочкою Анастасією прийшов попроситися й попросити його молитися за них і тут, на смертному одні, Блаженний знову опустив трон, на його місце молодший, Федір. В присутності всіх прорік, що згадали не старішого, не Івана, а Йому, молодшому, доведеться прийняти царство. Як відомо, так і сталося, хоча, коли було не сказано, нічого не відбувалося нічого, і коли опустив трон, на його місце молодший, Федір.

Що стосується самого Івана Грозного, то відомо: в останній рік свого життя він звернувся до Москви із Архангельським і його околицями тамтешні бачачу-люди. Дванадцять відом розмістили під замок, поставили надійну варту. Бельський, один з найдовірених у царя, передконого діяч владнава Іх, немокнути пошу, що го воряла йому Івану Грозному. Один одного разу в один голос чаклунки повідомили, що цар помре 18 березня. Мож на уявити собі, як повинно було не сподобатися це царю, і дісно, «за таку червону» він велів 18 ж березня спалити Іх живцем. Однак, коли рано-ранці того дня Бельський з супроводниками з'явився, щоб виконати волю царя, чаклунки підняли крик: день тільки почався, невідомо ще, чи завершиться і, ні-

Іх дитячих потреб, але з часом важкі свинцеві пластини опинилися в сейфі слідчих кримінального розшуку. Це тоді, коли розшукувати? І ось тоді, коли марило було випробувати всі можливості, й запросили цих трьох у той неприємний особняк, де вже доводилося їм бачити.

Як і раніше, місто, крім кількох людей, що вже працювали з ними, що знав, що ця діло, чому запрошеві в кабінеті половинки. Не було сказано, звідки, яким шляхом одержано інформацію. Я подорожника, яна й дозволяла вийти на зловиснітві.

Ті, що майже рік тому вчинили криве підхід в темну річкову воду, самі, як з'ясувалося, проживали за сотні кілометрів від місця злочину. Трос, що збиралося в кабінеті половинки, назвала спочатку регіон — Сибір, а потім місто — Иркутськ.

— Пішла картина, пішла, пішла. Вачу будинок, старий, з колонами. Поруч фабрика, якась фабрика... Паркан. Вхід на фабрику. Ворота. Будинки з чагунином баліоном.

Пропали дві жінки — бухгалтер і касирка. Пропали після того, як одержали в банку значну суму грошових, що призначалася для виплат зарплати на паяк. Чи стала вона зарплатою злочинців, чи пропали всі гроші, що жодні з цих версій у світла не було ніяких даних.

— Я попросила показати мені Іх фото, — розповідала Людмила К. — Ну й що ж? З першого подруги видно, що та й друга нежиди. Навіть сумніву немає. Треба було знати, де вони поховані. Я подивилася на карту Смоленська. Там їх не було. Тоді мені принесли докладну карту околиць міста. Тут я «обачила» Іх. Позначила місце на березі річки. Сказала, що записаний вони неглибоко, приблизно на півметра. Пошукова група вийшла на вказане місце і відразу ж знайшла Іх. Зарити вони були дісно неглибоко, як я і говорила. Хто це зробив? Я «бачила» цю людину й описала її. Дуже довідчений в справах закону і права, має владу, задати на автомобіль. Цей чоловік

«Пішла» в одній з будинок, сирійський, старий, який не було. Схо- рочень відірва- Другий поверх. жили злочинці, шість їх були тоїми, що опе- бав зусиль з'ясу- шалось тільки в другий поверх в потрібні дві- ося, наділений непоясним да- го знання, або ін-

був близьким до однієї з убитих. З нею і змовився винити злочин. Але замість того, щоб убити одну, він убив обох. Так він задунав зробити з самого початку, це не було імпульсивним вчинком. Потім мені подзвонили з Смоленська. Вбивця був заарештований. Те, що показав він, підтвердило мої слова. Цією людиною, як з'ясувалося, був прокурор міста.

ПРЯМЕ закаяня, інсайт, має в нашій країні два витоків: християнську традицію і дохристиянську язичну практику, шаманство. Шаманська і християнська практика мають настільки багато спільного, що час від часу наводять на думку про деякі й загальні витоків.

Один з проявів прямого знання — дистанційне сприймання. І сьогодні в шаманів слова «він бачить на тридцять верст» означають, що той, кого вони стосуються, володіє шаманським даром. Характерна і ритуальна фраза, яку промовляє ескімос, який бажає стати учнем шамана: «Я прийшов до тебе тому, що хочу бачити».

Випадок. До Люд- що наділена даром мого знання, звер- ча з Смоленська.

Якщо говорити про християнські традиції, то літописі і монастирські записи зберегли чимало свідчень цього дару. Якось, повідомляе такого роду запис, преевелебний Сергій Радонежський (1321—1391) сидів за трапезою з братією. Зненацька він піднявся з-за столу, поклонився всім і проголосив:

— Радуйся і ти, пасторе Христового стада, і благословення Господнє хай буде з тобою.

Ті, хто сидів з ним, здивовано запитали:

— З ким ти говориш, отче?

— Нині навпроти нашого монастиря на віддалі восьми верств зупинився єпископ Пермський Стефан, що їде до Москви, — відповів о. Сергій. — Він поклонився Святі Трійці і сказав: «Мир тобі, духовний брате». От я й відповів йому.

Кілька монахів, піднявшись з-за столу, поспішили до того місця і дійсно наздогнали Святителю Стефана, який вже продовжував шлях. Він підтвердив сказане слово в слово. Подібних свідчень, що дійшли до нас, було б, без сумніву, значно більше, якби носії цього дару не намагались його приховувати. У всякому разі, так чинили духовновидці, що перебували в руслі основних світових релігій.

Дивно, зухвало повів себе Василь Блаженний на бенкеті в царя Івана Грозного, тричі виплеснувши піднесену йому від царя чашу. А на охлок розгніваного царя відповів взагалі, здавалося б, нісенітницю:

— Я гашу пожежу в Новгороді.

Про те, що промови юродивого мали пророчий зміст, було відомо. Негайно до Новгороду послали гінця. Повернувшись, він підтвердив: саме в той день і годину там спалахнула велика пожежа, що знищила майже півміста.

СВІДЧЕННЯ про пророчітва і провидіння розсіяні по сторінках історії. Цар Василь III вирішив насильно постріти в черниці свою дружину Соломю, щоб узяти в жінки Олену Глинську. У зв'язку з цим він попросив, як було прийнято на той час, благословення на новий шлюб від патріархів Константинопольського, Олександрійського, Єрусалимського. Всі три відповіли царю однозначно відмовою. Патріарх же Єрусалимський, Марк, пояснив пркчику, як відкрилася вона отцям церкви: «Якщо каважишся вступити в законнозлочинний шлюб, то будеш мати сина, який здивує світ своєю лютістю». Василь III зчинив наперекір цьому пророкуванню. Син, що народився від цього шлюбу, дійсно здиву-

хто не знає, чи вони збере- хали.

За свідченням сучасників, ніщо того дня не відбувалося. Цар почував себе добре, був веселий — співав за обідом. Але потім, сівши за шах, зненацька похитнувся і скопився за груди. Через декілька хвилин він втратив свідомість і помер.

Так завершився цей день, 18 березня. Пророкування здійснилося.

Пушкіну дорікали за те, що він надто вірить різним прикметам, на що поет відповів:

«Бути таким забобонним змусив мене один випадок. Одного разу пішов я з Микитю Всеволожським прогулятися Невським проспектом, а потім зайшли ми до ворож- ки, яка ворожить на кавовій гущі. Ми просили її нам поворожити і, не говорячи про минуле, сказати про майбутнє. — Від ла вона мені, — чимі д-ла зустріне- тесь з вашим давнім знайо- мим, який вам буде пропону- вати хороше по службі місце і потім скоро одержите листом гроші, на які не чекали; проте я повинна вам сказати, що закінчите життя не своєю смертю». Без сумніву, того ж дня я забув і про ворожіння, і про ворожку. Але пройшло два тижні після цих про- рочств, і знову на Невському проспекті я дійсно зустрівся з моїм давнім приятелем, котрий служив у Варшаві при великому князі Костянтині Павловичу і перейшов служ- бу в Петербург, він мені показав, де знайти місце у Варшаві, заповняючи мене, що царевич цього бажає. Тут перший раз після ворожіння я згадав про ворожку. Через кілька днів після зустрічі із знайомим я справді одержав з пошти листа з грошима — і чи міг я чекати їх? Ці гроші пркслав мій лицейський товариш, з котрим ми, ще учнями, грали в карти, і я обіграв: він, одержавши після смерті батька спадщину, переслав мені борг, якого я не тільки не чекав, а й забув про нього. Тепер потрібно збутися третьою пророцтву, і я в ньому цілком впевнений».

Третє, що було напро- роковано поетом ворожкою-ім- кенею Олександрю Кіродь, звучало так: «Можливо, ти проживеш довго, але на 37- му році бережись білого чо- ловіка, білого коня чи білої голови». Очікування, що й це пророкування збудеться, бажання все-таки уникнути напроороженого не залишали Пушкіна всі ті двадцять ро- ків, які залишалося йому прожити. Але всі зусилля уникнути провіщеного стали марними.

Коли поету йшов 37-й рік, на життєвому шляху його з'явився Дантес — «бл-ла лю- дина» (він мав білий мун- др). Це і був його вбивця.

Важко сказати, яке дже- рело проявляється тут з біль- шою силою, — чи пророцтво, що прорікає кризь роки і де-

сятілліття, чи сама нездолан- ність, неминучість напроро- ченого.

Коли російська армія, роз- громивши Наполеона, всту- пила до столиці Франції, кільком російським офіцерам спало на думку відвідати зна- мениту на той час ворожку мадам Ленорман. Треба ду- мати, для кел ці клієнти бу- лк не гірші і не кращі за ін- ших і кожному з них вона сказала коротенько, що його чекає. Це був той неминучий згусток подій і ситуацій, кот- рий прийнято зазначати сло- вами «життєвий шлях» — кар'єра, сім'я, діти, відстав- ка. І тільки одному з усіх своє провіщення вона одягла в одну, але зловісну фразу:

— Ви будете повішені.

Сергій Муравйов-Апостол, до якого були звернені ці слова, не міг не посміхнути- ся.

— Можливо, ви приймає- те мене за англія, — зазна- чив він. — Я росіянин, і в нас відмінено смертну кару.

Перспектива бути повіше- ним аж ніяк не могла стосу- ватись його — офіцера, пред- ставника давнього аристокра-

новидиці і прозорливці. Один з них, працюючи з маятником над докладною картою Італії, вказав на крихітний острів біля північного узбережжя Сардинії. Це була саме та дятка, де знаходився Муссо- ліні яа той час.

Взимку 1945 року відома віщунка Джейн Діксон на- пророкувала поразку Уїнсто- на Черчілля на виборах. Чер- чілл заперечив: «Англі- ський народ ніколи не від- вернеться від мене». Але чи можна перечити долі? Через півроку відбулися вибори. Черчілл зазнав поразки і залишив свій пост.

Джейн Діксон передбачила президентство Гаррі Трумену і Дуайту Ейзенхауєру. Вона ж назвала Неру ім'я люди- ни, котрий судилося усадку- вати після нього пост пре- м'єр-міністра, а Ганді, що він буде вбитий, назвавши дату. Після смерті Сталіна до Джейн Діксон звертався американський посол у Мос- кві з проханням передбачити політичне майбутнє нашої країни. І Діксон описала його зовнішність кожного з лі- дерів, які послідовно змінили один одного — Маленкова, Булганіна, Хрущова.

Спілці- товарі експер- показав- ної ст- фото- ті, вон- Якщо- фото- мось- несе-на- яснити- на нсь- робили- те, що- кою, і- рокам- «Во- сказав- ці — ті, хо- вік су- гакіза- окуля- ротке- очі ка- ться, — Кол- з ре- ся, ж- стан- висок- експе-

Відомо чимало осявань, по- в'язаних з ім'ям Джейн Діксон. Якось у 1968 році за сіданком один з присутніх натякнув про марш до Вашингтона, який очолив Мар- тін Кінг. Реанція Діксон була миттєвою: «Мартін Лютер Кінг не прийде до Вашингто- на. Він буде вбитий... Вби- тий пострілом у шию. Його вб'ють першим. Наступним буде Роберт Кеннеді».

Через кілька днів Мартіна Кінга було вбито саме так, як побачила Діксон. Слова, що вирвалися у неї стосовно долі Роберта Кеннеді, знали багато людей. Два місяці по- тому, 28 травня, на виступі в готелі «Амбаса- дор» хтось, повернувшись до недавнього її провіщення, за- питав, чи стане Роберт Кен- неді президентом.

«Відповідь, яку відчула я, — писала вона пізніше, — звалилася на мене з відчуттям повної і безповоротної остато- чності. Він явився мені в образі чорної зав'язі, яка на- че впала між мною і аудито- рією. Завіса спустилася мит- тєво до самої підлоги. Це бу- ло безповоротно». Так побач- кила, так відчула вона тієї миті.

— Ні, — відповіла Діксон, — він ніколи не буде прези- дентом Сполучених Штатів. Цього не станеться через трагедію, котра відбудеться саме тут, у цьому готелі.

Через тиждень, вранці 5 червня, Роберта Кеннеді бу- ло вбито. В готелі «Амбаса- дор».

РОЗПОВІДАЮЧИ про до- слідження в галузі яс- нобачення, що ведуть- ся в СРСР, не можна ще раз не згадати групу при-

Д- с- цого- вести- стані- мити- валос- явни- Клі- «Пові- ра Го- опубл- ній р- ро в- белі- вали- голод- з'дак- По д- ім'я й- У і заг- нетт»- як і- дия- багач- блука- бже-сп-рав-четве- Річар- Ні- випа- яснит- ше, і- кий. цтві- ліков- сона- верну- вість- твору- після- танік- з ба- авто- ло, «нік»- «нік»- вани- изу- рома- в ре- ди не- нени-

КОЛИ
РОСІЙСЬКА
АРМІЯ,
РОЗГРОМИВИШИ
НАПОЛЕОНА,
ВСТУПИЛА ДО
СТОЛИЦІ
ФРАНЦІЇ,
КІЛЬКА
РОСІЙСЬКИХ
ОФІЦЕРІВ
ВІДВІДАЛИ
ЗНАМЕНИТУ
ВОРОЖКУ
МАДАМ
ЛЕНОРМАН.
ОДНОМУ З НИХ,
СЕРГІЮ
МУРАВЬОВУ.
АПОСТОЛУ,
ВОНА СКАЗАЛА:
— ВІН БУДЕ
ПОВІШЕНИЙ.

Невидавана історія

ЗУСТРІНІ
ІЗ КОШЕГОЮ

Знадоблася моєму синові куртка, а в магазині, — самі знаєте... Пішла на «товчон» біля «дитячого містечка», віддала відвіч баченню. Діагностувалися з однією із жінок, що там гондлюють. Вона виявилася на диво балакучою, навіть посвідчення не справило ніякого враження. Зате мене було дивно почути:

— А у мене за чотири роки так теж було!
— Я? — студентка-вєсиринка факультету журналістики Київського університету. Вдень тут, а ввечірї — наважана. Мати з дітьми сидить, довідки з місця роботи я дістаю і спокійно заробляю гроші.

— І багаті?
— Чого ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

...Я розумію, ми говорили різними мовами. Але не можемо зрозуміти, як жінка, яка до того ж інше відірвала собі губи, могла так поводитися з однією з жінок, що там гондлюють. Вона виявилася на диво балакучою, навіть посвідчення не справило ніякого враження. Зате мене було дивно почути:

— А у мене за чотири роки так теж було!
— Я? — студентка-вєсиринка факультету журналістики Київського університету. Вдень тут, а ввечірї — наважана. Мати з дітьми сидить, довідки з місця роботи я дістаю і спокійно заробляю гроші.

— І багаті?
— Чого ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

— А як хтось із знайомих побирав?
— Ну то ж тут соромитися, кожен, як може, так і заробляє. На чоловічому ж зарплату не провишати, та у загальні на яку зарплату не купити нічого путнього.

Журнальний
столик

Шаріф Том Фуллер зворушився до соримати Ханну Малюню: — Діти змивали у мундирі мертвого власника магазину Тоунера. Можливо, він упав на килим, що там висів, і ушкодив нерви. Та щось мені в цій історії не подобається. Дев'ять це раз оганомо це місце.

Вони попрамували до пісу, через який пробігав струмом, повний килим.

Голова Тоунера лежала на валиковому килимі, що виступав із води. Сліди крові не було.

— Чи був учора дощ?

— Жодної краплини.

— А може, Тоунер вбирав в іншому місці, логічнє перенісши сюди? Чи є у нього токс білизна?

— Є, дощик, Еллен, вона одружена з Ресом Лаврі, який одружений з Тоунером в магазині спорттоварів і виробів з металу.

Малюня і Фуллер поварулися до поліцейського відділку і в кінцею обличчя земель перевернули, що Тоунер був вивезений тіл змалі, на який його знайшли мертвим.

— Цей логічний заміг змалі підозрювачі останнім часом, — зазначив Фуллер, — тут збавляється апаратура зони відпочинку і штучне озера.

— А хто є власником сусідньої території?

— Тимчасові Моррісон, якому належить земля по обидва бони майбутнього озера.

— Тимчасові Моррісон, Моррісон було б непогано заволодіти і землею Тоунера.

Малюня і Фуллер поїхали до помішаних Тоунера. Двері відчинили Моррісон і запросили в велику їм синам обставили кімнату з неміченим до блиску паркетом. Не куштували снідали молада жінок.

— Скажіть, вий бітко часно збирався у тому місці — звернувся до них Фуллер.

— Тимчасові, я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

Песні ХОВАРД

КИЛИМ

— Ні, оло же відносина це має до смерті мого тестя!

— У вас тут дуже затісно, панове, — сказала Малюня, — квартира обставлена з великим смаком.

— Це звани мої друзині, — відповіла Лаврі.

У конторі Моррісона його адвокат Харі Ріа поліформував полицейських про то, що Тоунер обіцяв продати Моррісонові свою ділянку за десяти тисяч доларів. Договір не був підписаний офіційно, але в цій місцевості слово Тоунера важить багато.

— На жаль, ужо ні, — сказав Фуллер, — Тоунер поскознувся на килимі, який стирчав з води, і помер на місці.

Обидва Фуллер і Малюню ліпили до незліченного ресторанчику. Коли офіційно з вивозом наближалася до столиці, вони поїхали до поліції. Замість вилета з країни і відлітаючі поїхали на поліцію. Замість вилета з країни і відлітаючі поїхали на поліцію.

— У нас там така трагедія, тому ми не степимо ні ліній, ніяк ліпимося. З цього легко аналізати лямки.

— Чи знали ви, — звернувся Малюня до Рес Лаврі, — що ваш тестя хотів продати свою ділянку за десять тисяч доларів і що для Моррісона було б непогано вилітати додому?

— Так, — зазначився у розмову Еллен, — ні знали. Батько сказав мені про це ліл час ввечері, в логічнє став доринати Рес, що він одружений з якою зрадаю жінкою.

— Він били лая Тоунера тут, а потім відвідав до струмача. Я маю докази і повинні вас заарештувати, — сказав Малюня.

Увечері Фуллер запитав Малюню:

— Яким чином ви зрозуміли, що це зробили саме вони?

— Мені не давав спокійно голий паркет в їхній оспелі. Так чудово змодельована квартира, і там не вистачало килима, який був би думав.

— Що дозгоду поварування мєні офіційно в ресторанчику, і тоді я подумав, що мєнвтері має бути килим. Я знав, що його в крає! — на мою були сліди року Тоунера.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

— Чи чули ви про імплі Моррісона, пан Лаврі?

— Так, сьогодні я відвідав його туди і мило забрав до дому.

Господиня

ЗАГОТОВІЛА НА ЗИМУ

Синім часу автентично на немісцевості, особливо на та, щоб ні слід простратізувати. Вона жінка, час на створити посуду модами економічними. Сподіваючись, що вона не тільки вимити гарячою водою і содою, а потім поставити в духовку. Потім, так званий, в духовку значно вище за температурою посуду, туди можна поставити односторонню п'ять-шість банок, по-третє, во-

Культурна статуя

ДАНА

Одній моїй подрузі позначили зазначили: «Знаєш, на кого ти схожа? На Венеру Сандро Боттічеллі. Причому анімація це з прізвиськом. А коли вона починається, тому це доми не подобається, відповіла: «Мені подобається Дана». Що пороби, довелося їй робити справу, аби

Смачного!

КОРОП ПЕЧЕНИЙ

Минулого разу ми вже торкнулися способів приготування риб, та особливим саме їм пори в рибосах йде приготування рибного коропу. Тоді ж ми на тих місцях приготування риб, наводимо ще один рецепт.

Взяти короп (якщо величущу рибину) обов'язково з неухолодненою рибкою, обмари сіллю та, щоб утворився ніяк паніції, і покласти в га-

попийтати статуру. Ос одна з таких вправ:

Сетим наповнивши, руки склепсти не потягати. По коридору сидати на підлогу сполучати не правдо, тоді намілю, не допомагаючи, коропи. Потім коропи щодня по 8 разів. Таким чином зміцнюється м'язи талії, зменшується обсяг стегон, поліпшується іхна лілія.

(Далі буде).

Тільки він та вона

ПІСЛЯ ПЕРШОЇ
НОЧІ

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені тисячу нервованих! Як то «за що?» Саме не так суму ти з'їхавши за час наших зустрічей...

— Любий, ти винен мені

ХОКЕЙНІ МОСТИ

Традиційні хокейні турніри молодіжних збірних (остатній приймала столиця України) викликають неабиякий інтерес. Особливо пильно увага до них з'являється з боку скаутів (селекціонерів) клубів НХЛ (США і Канада). От і цього разу до Києва завітало на професійний перегляд г'яндянда.

— Протягом семи місяців, як правило, я знаходжуся далеко від рідного дому, — розповідає Леонід Лесюк. — От і цього разу завітало до Києва. Зрозумів це з неабиякою насолодою. Знаєте, янось особливе приємно приїждати щоразу на землю своїх предків. У мой рідній всі: і батьки, і дружина, і троє моїх синів з'являються додому. Тут працюю лише я, з'являюся, — приїждати вилітаю. Все відомо життя мені доводилося подорожувати. Тому перебуваю у гнітливому середовищі. Але я обов'язково на доложу прогалине. Наступного разу обіцяю спілкуватися українською.

Біл розповідає, з яким ентузіазмом у Канаді українське населення сприйняло заступу проголошення Акта про державну незалежність України.

— Ми весь час молимо Бога (Лесюк) — тренуватися, дає часті і прощання України.

З'ясувавши політичні питання, ми з гостем перейшли до справ хокейних. З учасників міжнародного турніру йому найбільше сподобалися збірні Чехо-Словаччини та СРСР. Але він зазначив, що гості були про можливість тих граєв, яких він взяв на замітку, повин зварю. Необхідно їх побачити хоча б у десяти матчах. Одне слово, висловивши роздуми, він після чемпіонату сіву серед юніорів, який цього разу пройде в грудні (1991 року) — січні (1992 року) в Німеччині.

— Я знаю, що в Києві збірна СРСР виступала не найкращим чином, — сказав Б. Лесюк. — З десіон найкращих юніорів темер грає за першу команду в роширши Куба Канади. Це: Мирнов, Яшин, Колос та інші. Вони неодмінно з'являються на турнірі в Німеччині. І, зрозуміло, значно посилає ріднісіньку збірку.

— Бале, а які перспективи стосуються між «Винні

пег Діжест» та київським «Сономол», які тривають ось уже кілька років?

— Знаєте, у нас кожний праціаний юніор має свої інтереси обов'язки. Тому мені важко давати якісь аналізи. Це пріоритет президента, його помічників. Але я особисто бажаю, щоб та дружка мійнда. До речі, наш представник Тот Хаджі вже провів сезон у «Сонолі». Я хотів би знайти і далі нас відомого гравця в Києві.

Раз ви вже заговорили про Хаджі, то цікаво дізнатися про те, що він робить тепер?

— Тод перебуває в тренувальному таборі нашого клубу. Чи нещодавно йому дістали місце в основному складі, сизають важко. Ян на мене, швидше за все він грає в одному з наших «фрanchise». Але розраховую скористатися інформацією, яку приніс з Києва Хаджі.

Він дуже розумний і спостережливий юнак. До речі, писав вінити про київський період, виходу якої в світ чекаємо з неабияким інтересом...

Наш гість, мабуть, уже повернувся до Канади. Але обіцяв, що вже незабаром приїде до Києва знову. Він один з тих, хто дуже зацікавлений у налагодженні хокейних мостів між Канадою та Україною. Прощаючись, Білл Лесюк передав три тисячі карбованців на придбання інвентаря для вихованців нинішньої хокейної СДЮШОР «Сонолі». І за це йому дяку.

Віктор ВРАНИЦЬКИЙ,

Футбол

ЛІДЕРИ ВИТРИМУЮТЬ МАРКУ

І в 30-у турі так званого чемпіонату України серед клубів другої ліги лідери витримують свою марку, перемігши суперників. Утім, зробити це кожному з них вдалося по-різному: до одних перемога прийшла досить легко, а іншим довелося добряче понапружати і сил витратити чимало.

Прикрімо, в івано-Франківську гравці місцевого «Прикарпаття» бували в дебюті зустрічі з виступаючою «Чайкою» потрапили мов до глибо-

кого колючки. Ще 6 пів, на 4-й хвилині Габрієлю, а ще через 60 секунд Шашко забив гол попердирм 4:0.

До честі галичан, вони не замилювали, а з достойством перемогли в обох зустрічах. І замість того, щоб піддаватися вмоцніям, заохочували наголошувати командній дії. На 17-й хвилині Савчак забив гол з розбігу. А вже на другій хвилині пісник перавери Романчук встановив різницю. «Прикарпаття» могло вийти вперед

ще на 82-й хвилині, але Лозий не реалізував пенальті. Вітім, переможний гол івано-франківський болішиний все ж побачив. За три хвилини до фінального свистка на поле з'явився бомбардир Русак — 3:2.

Погодяться, що від такого сценарію і голова обертом може літати. А що відіслі! Усім на фініші очин потрібні, мов повітря.

І в Харкові «Кристалу» довелося лерши виймати м'ч із стін власних воріт. Влучив на 37-й хвилині очікуєв Бугай. Але один з лідерів згодом прибрав такий інцидент до своїх рук і тримав її недалі м'ч. Ділі відзначився Максимов (50-а і 81-а хвилини), ще один м'ч провів Талупа (66) — 3:1.

Побачили нерезультативні пенальті в Охтирці Савіна Задорний (71). Але на той час «Нафтовик» пісник гол у ударі вже вір. Задорний відзначився ще на 2-й хвилині в рахунок — 2:0 зробио Матвійченко (85), який мого лоз. авлентис результативністю в останніх іграх.

Лиша один м'ч, збитий на 43-й хвилині Потоцьким. Прісич перемогу ще одному з фаво-

ритів «Кристалу» над «Крибвасом».

Відверто здавався результат поединку в Стаханові, де «Вогнобудівник» пераверг вогноградський «Зірку» — 6:3! Місцевий болішиний мого лоз ще позадирити: і знову м'чич побачили, і перемогли, зрештою, іхні улюбленці.

Останнім часом різно вгору пішов рівняння м'ч «Верес», ларематичний одного за одним чергонам суперників. Цього разу рівнянням поступились досить міцні білоцерківський «Дніпро» — 0:1. Гол забив Максимов (88). А ще один рівняння — Львів не спортивали з 11-метрового (52).

Результати решти матчів: «Прикарпаття» — «Оман» — 3:0, «Степа» — «Знам'янка» — 2:0, «Шахтар» — «Керпент» — 2:0, «Полісся» — «Ікхія» — 4:2, «Поділля» — «Мави» — 1:1, «Таврі» — СКА (Київ) — 1:1.

Наступний тур гратимуться 21 вересня. У цей проміжок 17 вересня відбудуться матчів відомі 1/4 фіналу розграву Куба України.

Віктор ГЕГІЧУК.

ЯК ГРАЮТЬ, ТАК І ОТРИМУЮТЬ

Очікує футболістів професіоналів у турнірі-пробі Формули, які відіаюно до законів, створює комерційним, тепер, визначаються самими клубами в залежності від фі-

насових можливостей. У прикрімоно урядом Румунії документи, поволаюлас агентство Ромпрес, переберачуться, що з авлентис прибутиа румунська федерація мого кадувати премі футболістам і тренерам.

І от представники федерації «виступили на Катойлівській горах» в американській столиці, на іншому розташувалися найкращий законодавчий орган США — конгрес. Вони вже

Американці дуже серйозно настроєні авлентуати 1994 року, за словами президента Федерації футболу США, Алана Ротенберга, «квейшарний чемпіонат сіву з футболу в історії іх авлентує». Це — багаторічна мита, від досягнення якої авлентує усі. Однак можливість реалізації хорошої ви-

Тринеас передплатити на «Голос України».

Наш індекс 60955. Ціна на 1992 рік — 19 крб. 80 коп.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Заступник головного редактора
Олександр БІЛНІ

Редакторів:
Сергія ПРАВДЕНКО
головний редактор

Анатолій ГОРЛОВ
перший заступник
головного редактора

Олександр СМЕЛЯНОВ
член-кореспондент
АН України

Володимир КОСЯКОДЕМСЬКИЙ

Леонід САМОЯЛЕНКО
заступник головного
редактора

Юрій СКОРЕНКО
заступник головного
редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДЯ
відповідальний
секретар

НАД ІНОМЕРНОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Члени редколегії —
Володимир Краснодубський,
Чаргові редактори —
Валентина Лабунська,
Катерина Кідрас.

Випускники —
Олександр Болдирев.

Оформлювали —
Володимир Кисельов.

Коректори:
Валентина Лукаш,
Ірина Бабич,
Валентина Василеюк,
Галина Кабач,
Ольга Малина,
Євгенія Орловська,
Олена Чоповська.

Верстальники:
Татяна Білозир,
Ольга Яценко,
Анна Бухарова,
Марія Солодов.

Літосильники:
Наталія Позник,
Валентина Мисирко.

Комп'ютерну допомогу надають:
«Радіока Україна»
252647, Київ-47,
пресцент. Паратом, 30.

Індекс 60955.

Ціна 156.200

Передплата ціна на рік 19 крб. 80 коп.

Зам. 0315791.